

høre til dem, om hvilke man ikke kan sige, at de tjene Mere end det allertarveligste daglige Brød, men det er vistnok de Færreste, de fleste tjene dog lidt Mere — den moraliske Forpligtelse at lægge Noget af deres Løn tilside, for dermed at sørge for deres Alderdom og deres Efterladte, dersom de skulde døe tidligt. Det kunde altsaa aldrig falde mig ind at gaae ud fra paa denne Tilfælde, som jeg her har tilladt mig at foreslaae — og som jo er aldeles den samme, som er foreslaaet af det andet Thing i Lovvæsenets og Postvæsenets Lønningslove, uden at det andet Thing samtidig har opstillet nogen Forhøielse i Lønningen — at begrunde et Forslag om en Forhøielse af Assistance-sommen. De Forslag, jeg har stillet i den Anledning, ere udelukkende grundede paa en omhyggelig Prøvelse af, hvad der maa medgaae til det Arbeide, der skal udføres af det Personale, som her omhandles, og som lønnes af disse Summer, saasnart Arbeidet skal udføres forsvareligt. Dette har jeg underkastet en omhyggelig Prøvelse; jeg har overveiet det i Samraad med de Ministre, under hvilke disse Bestillingsmænd sortere, og det er Frugten af denne Overveielse, som foreligger for det ærede Thing i de af mig stillede Ændringsforslag, som ere tiltraadte af Halvdelen af Udvalgets Medlemmer, og, som jeg haaber efter denne Forklaring, af Majoriteten. Jeg skal tillade mig at bemærke, at der er et Par af dem, hvorom den ærede Ordfører har bemærket, at der har været nogen Meningsforskjel om dem, men de angaae som sagt kun ganske smaa Summer. Det er Forslaget under Nr. 19, hvortil Udvalget har stillet Underændringsforslaget under Nr. 20, samt Forslaget under Nr. 16, hvortil Udvalget har stillet Underændringsforslaget under Nr. 17. De angaae to af de under selve Finansministeriet hørende Ørene; Forslagene under Nr. 16 og 17 angaae nemlig Generalfskattedirectoratet, og Forslagene under Nr. 19 og 20 Revisionen. At Udvalget vil tage Noget fra disse Departementer, maa jeg meget beklage; thi jeg holder mig overbevist om, at det vil være til Skade for Tjenesten ikke at bevilge disse saa Hundrede Rigsdaler. Sagen er nemlig den, at

begge disse Steder, som der er Tale om, ere Departementer, hvor der i de senere Aar er tilkommet et meget betydeligt Arbeide, og et Arbeide, som er i stadig Stigen. Da dette er Tilfældet, vil det blive meget vanskeligt, ja — jeg frygter for — umuligt, at faae Arbeidet paa disse Steder udført saa forsvareligt, som det burde udføres, naar man ikke giver det, som jeg har foreslaaet. Det er altsaa dette, som jeg tillader mig at henstille til det ærede Thing, om det dog ikke vilde finde det rigtigt for Skattedirectoratets og Revisionens Bedkommende at lægge disse saa Hundrede Rigsdaler til, som Udvalget har havt Betænkelse ved at gaae ind paa. — Naar den ærede Ordfører har meent, at der med Hensyn til Invalidcontoret var personlige Hensyn, som havde gjort sig gjældende, saa er dette ganske rigtigt. At jeg ikke har seet mig istand til nu strax at reducere den her omhandlede Sum med 700 Rd., er netop paa Grund af, at tilfældigviis dette Contoir er besat med ældre og veltjente Arbeidere, der efterhaanden i Aarenes Løb ere rykkede op til en noget højere Lønning end den, der ellers er den gennemsnitlige, og det er paa Grund af denne særlige Stilling, at jeg har anmodet Thinget om at indrømme, at der nu strax gives disse 700 Rd. mere, end jeg havde tænkt mig ved Sagens 2den Behandling — det er endda noget mindre, end der er normeret dertil for Diebstiftet —, imod at man da overlader det til mig efterhaanden at bringe Beløbet ned til 3,000 Rd., som jeg haaber skal være det Beløb, man senere vil kunne komme ud af det med. Hvad Underændringsforslaget under Nr. 25 angaaer, da har jeg ikke den allermindste Betænkelse ved, at de Ord i Forslaget under Nr. 24: „eller tilsvarende Bestemmelser i andre Lønningslove“ udgaae. Disse Ord ere kun tilføiede Forslaget for det Tilfælde, at nogle af de Love, der maatte komme tilbage til os fra Landsthinget, ikke skulde indeholde den heromhandlede Bestemmelse, og at det derfor ogsaa kunde finde Anvendelse paa disse Love, saa at Thinget ikke skulde blive nødt til alene af den Grund at sende dem tilbage til det andet Thing. Men da der nu er vedtaget en